

За гжби.

Хубавъ пролѣтенъ день. Двѣ сестричета се връщаха отъ гората. Тѣ бѣха набрали много гжби. Пжтътъ имъ минаваше прѣзъ желѣзниятъ пжтъ. Току-що минаваха релситѣ, ей че изсвири тренътъ. По-голѣмото избѣга назадъ, а по-малкото — напрѣдъ. Въ бързината си то се спъна и пръсна гжбитѣ между релситѣ.

Наведе се да ги събира. Машиниста го забѣлѣза на пжтя и засвири силно. То стоеше спокойно и си събираше гжбитѣ, а тренътъ летѣше съ най-голѣма бързина напрѣдъ. Машиниста пакъ изсвири. Голѣмото момиче му извика да остави гжбитѣ, а то мислѣше, че му казва да ги събере.

Тренътъ все лети напрѣдъ. Ето той ще мине по него и ще го смаже. Пжтницитѣ подадоха уплашено глави изъ прозорцитѣ на вагонитѣ да видятъ какво става.

Голѣмо бѣ очудването на всички, като видѣха, слѣдъ като отмина тренътъ, момиченцето да събира пакъ гжбитѣ си. То бѣ легнало на пжтя и трена мина надъ него безъ да го закачи.

Л. Толстой.

